

ژېر شوقه له تېه که له تېنواندا کوږېږي ، دستم شکی بېژه بو له فوتولکه یه کدا هېنئ ئاوم دانېنا ، وړېنه و قسه کانی ئه و گریان و زړیکه کورپه شیره خوره که ی نازه و دایه دایه کچه بچو و که که ی تری وه ک زړینگه ی دنگی دغه که ی باپری له که له سهریدا هازه ی دهات و زیکری ده کرد، پیره ژنه که ی تهنیشتی جارجاریک دستیکې به قاجه کانیدا دهینا وله ژېر لېوه دهیوت : نازانم بو ئه و ننده دیه شیئ ، رهنکه هی ئه وه بیټ رۆژی نافاته که زور له سهریان رۆشتم ، زرمه ی کیبلی سهریاز که که به درگای کاموینه که یدا کیشا له شوینی خوی رایچه له کاندو وترس که و ته له شی ، رهنگی شی وه ک کاراب زهر د هه لگه را وفرمیسک دازاییه چاوه کانی ، بیری لای لای ئه وه بوو گهر ئه مان به ته وای تیاچوون کی هه یه ئه دره سی لم بزانی و بو رۆژیک بیته وه سهریان ، یان ، رپی بکه و یته دهشتاییه قاقره که وله شوینی ئه مان وه ک منداله لاساریکی ئاواپی خوله پتانی بکاته جیگمه وه له پر ته زبجه سهد و یه ک دنکه که ی داپیری بیته دهستیوه ، که نهرمی نه ی چاوه کانی هه لپری له بهر پپی سهریازیکی پوستان له پپی رهشتاله دا که و تووه و ته ماشای روومه تی په ژموورده ی دهکات ، له حه ژمه تان زمانی گراو بیده نگ بوو به لام دستیکې جولاند و په نجه یه کی به سهر گرموله له سوورباوه که دا هینا و به هیما یه ک نامازه ی به وه کرد ، په رژین ئیتر چاوه رپی من و منداله کانت مه که ، نازه توش شیری گویی مه مه که کانت دادوشه و که س مه لایینه ، ئیمه ته و او ناگه ریننه وه ...

مه له شینکه

پیش ئه وه ی ئاوریکې پشتیره که ی حه وشه ی پشته وه یان بدات ، توند چاوه کانی نووقاند و به دوو که لی جگه ره که ی لووله ی قورگی فانگدا وله گه ل مژینی دوو که له که هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا و مقی کرد ، قسه که ی بهر له بزبوونی دایکی رایچه له کاند ، روله ده خیلتم وائیمه دهرپوین بیرت نه چی که گه راپته وه کارژوله کان له پشتیره که دان نه کا که سمان نه گه رپینه وه چوریک ئاوو که میک دانیان بدئی وچاوت لیان بیټ ، دنیا که زاوومه رگه ، ئه مه دوایین قسه بوو بهر زهینی بیستنی که وت وچیتر که سیانی نه دیه وه ، سرنجیکې پشتیره که ی دا و ته ماشایه کی دهرگا چیخیه که ی کرد ، تکی بارانه که سهری پی بهر زکرده وه ، ئاسمان وه ک کوسی که وتبی و چیتر به خویدا نه یه ته وه ره شدا گه رابوو ، بارانه که ش وه ک ریزنه ی گولله هه له که سه مای به خولی هه لپژراوی کولانه که ده کرد و دهیتلیسانه وه ، که به خو هاته وه ته نها فلته ری جگه ره که له نیوان په نجه کانیدا مابووه وه هیچی تر ، ته کانیکې به قاجه کانی دا و زور به په له جگه ره یه کی تری دهمدا و به سهر زیخه لانه که ی ئه و به ردا سهر که وت و نه گه راپه وه ، له و کاته ی که هه نگاوه کانی خیرتر کرد خوی به مه له شینکه یه کی کۆچه ری دهاته بهرچاوو که به دم شکانی شابالیکیه وه له وها ئیواریه کی درنگ و دختدا و به قیشکه یه ک سهری خوی هه لده گری وچیتر ناگه رپته وه

خه ون

له قیر سیچمه یی و که له ره فی خویدا و وه ک شتیکی و نکر دبی سهری به خانوه چوله که دا کرد. په یزه یه ک له ئیسک وپروسک چنرابوو. له بینینی وای و رما. که ئاوری دایه وه ئاوینه شره که ی

